

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Gemitus Compeditorum; Sive Tentationes, Quae Frequentius Adoriuntur Religiosos, Et A Perfectione Impediunt

Kessler, Nicolaus

Coloniae, 1677

III Gemitus. Ingemiscit, quòd tribulationibus fortiter concutiatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46734](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46734)

ad hoc fortè sum vocatus Et. vè mihi,
si hoc talentum abscondam, vel (quod
Deus avertat) malo meo exemplo ad ma-
lum alios inducam.

2. Frequenter meditabor mirabilem
Dei providentiam, & præscientiam re-
rum omnium futurarum.

3. Nequaquam loquar de tentatione
hac coram aliis, ne simpliciter gradientes
scandalizem & in eorum mentibus inten-
tionè bonam, quietem & pacem enervè.

4. Ne interiùs tentationi huic unquam
acquiescam, vel intendam ullo modo
tanquam directè voluntati divinæ con-
trariæ.

5. Solitudinem amabo, in ea mihi in-
tendens pro universali Ecclesia, & iis, qui
officium prædicandi &c. exercent, ora-
bo, ut pereos Deus efficiat, quatenus om-
nes ad agnitionem sui veniant.

G E M I T U S III.

Quòd tribulationibus fortiter exagitetur.

Heu mihi! Dilecte mi, dilecte voto-
rum meorum, annè colluvies factus
sum

sum ærumnarum ? quò abjisti dilecte mi,
quò declinasti ? posuisti ô Domine tene-
bras latibulum tuum ! ô Deus abscondi-
tus & Salvator salva me ! respice me. Re-
vertere ô Bonitas ! similis esto Dilecte mi
capræ, hinnulôque cervorum. Paratum
cor meum Deus, paratum cor meum,
persistam sub Cruce, donec aspiret dies,
& inclinentur umbræ, persistam ad radi-
ces montis myrrhæ & collis thuris; sed us-
quequo Domine; usquequo obliviscêris
me in finem ? anxior dum crucior, quia ve-
reor casum ; imperfectum meum vide-
runt oculi tui, quia succumbo sub onere,
sub pondere tribulationû ! en ut jumentû
factus sum apud te, vix respiro sub fasce,
quia premor: siccine me deseris, qui te re-
quiro indefinenter ? & siquidem omnes
in libro tuo scribêtur, qui faciunt volun-
tatem, ut quid deficio, dum vexor, dum
angor ? Ah quando respicies humili-
tatem servi tui, quia humiliatus sum
nimis ? rugiens à gemitu cordis mei:
Ecce Domine pugno, & eminus &

cominus de sæviunt intus, impugnant foris, intus tenebræ, & caligo noctium, foris pugnæ, linguæq; mordaces, & ubi es, ô Deus Sol gratiæ, illuminans omnem hominem? siccine abjicior? tanquam mortuus à corde? Ah! quando respicies? quando restitues animam meam in gradum pristinum?

Siccine inaccessos te frustra quaero per agros,

Perditus heu! dixi siccine sponse lates?

Credideram sistamque fugam, fidemque recessum.

Iram namque docet fingere cautus amor.

At geritur video res seriò: saepe revertar.

Dixisti fugiens: attamen usque lates.

Usque lates. nec te, mea multa pericula tangunt.

Nec saltem ostendis, quoteneare loco.

Ah! ostende, precor mea spes, mea sola voluptas,

Qua Regia invideat, te mihi quod've nemus.

Suscita de terra inopem, & de stercore erige pauperem, subleva premens angustiæ pondus, submove molé tentationû, ne succumbam victima; saluum me fac

Domine,

Domine, & saluus ero, coram te mea est famit̃, & infirmitas; & quare faciem tuam avertis, obliuisceris inopiæ nostræ: ô gaudium meum, per quod gaudeo, quamdiu iactabor in fluctibus? Ad te Domine clamavi, an non exaudies, eruens me de profundo aquarum multarũ, de lacu miseræ, & de luto facis? tu Dominaris potestati maris, motum autem fluctuum eius tu mitigas Domine, ne me demergat tempestas aquæ, neque absorbeat me profundum, esto mihi in Deum protectorem, & in domum refugii, ut saluum me facias, vel certè perfice gressus meos in semitis tuis, ut non moveantur vestigia mea, pone pedes meos, quasi cervorum, ne cadam dum cespito.

Respondet Christus:

Ingemiscenti præ angustiis.

I Gnosendum tibi foret, fili, si mei careres notitia, verumtamen cum scias, me æquum tui & omnium amantem, inexcusabilis es, nec enim te latet, hanc unam & solam

solam fuisse viam, quâ duxi amicos meos. Considera Sanctos meos quotquot numerare poteris, si que aliud in eis inveneris quàm tribulationes, quàm crucem, ingemisce. Credis utiq; quod quem amo, castigo, quod regnum cœlorum vim patitur, quod sic me oportuit intrare in gloriam meam; & tu intrare cupis per aliam gloriã non tuã? Elige potiùs cum Catharina Senensi spineã, ut tantò sis de cœlo securior, quantò mihi conformior; quid refugis Crucem, quam volens, nolens portare cogeris? gratias mihi habere deberes, dum tibi patiendi materiam submitto, ut damnationem evadas. quid non optabis in morte? Certè pertulisse multa pro nomine meo pro peccatis tuis, ad diluendas peccatorum maculas, ad amovendam de culpis pœnam; ad acquirendam veniam & gratiam, & promendam gloriam, tunc exultabit magis caro afflicta, quàm in delitiis nutrita, eligere oportet magis tribulationes, quàm divinas revelationes, quia turior es ab illis, quàm cum istis: plus erudiunt

tradiunt flagella, quàm bonorum affluen-
tia, quæ nocent, docent: crede firmiter
verissimum esse, quod

Quisquis expers, & poenarum,

Hac in valle lachrymarum,

Ubi Cruce vivitur.

Ignorat, quid sit bonum,

Et amoris nescit donum,

Nec gustum assequitur,

Nam aggesta vis dolorum,

Est caracter amatorum,

Cùm premit, imprimitur.

Pro magno ergò æstimandæ sunt tribu-
lationes, utpote à Patre pientissimo
submissæ velut arrha salutis, & pignus
amoris, quia corripit, & castigat filium,
quem amat, ne pro cælo amet stabulum,
pro siliquis manna Cœlitûm, & sordes
postponat æternis deliciis. Hoc agnoscen-
dum tibi erit, & tollerandum æquanimi-
ter & generosè; justus enim in adversis
probari se recognoscit, non dejici. Viri
Sancti plus reformidant prospera, quàm
adversa

adversa, quia servos Dei illa dejiciunt, hæc autem erudiunt, vide modò, quid eligas, vel hic mala pati & in æternum præmiari, vel cum mundi amatoribus hic abundare, & mundi spurcitiis saginari, & post hæc æternaliter damnari & cruciari.

Observatio ad prædicta.

OMnes penè libri pleni sunt motivis & stimulis ad tolerandum adversa undecunque provenientia, hinc remitto eum, qui tribulationes patitur, ad R. P. Ludov. Blosium, aliosq; innumeros, maximè verò ad sacram Scripturam, quæ plena est Sanctis hominibus, qui omnes mare hoc transierunt, & per multas tribulationes evaserunt è mundi turbulentiis ad tranquillitatem æternam. Id semper attendendum, quod fieri frequenter assolet, ut non sibi subrepi sinat, qui tribulationes patitur, illud tritum: libenter aliam ferrem crucem, sed hæc intollerabilis, hæc mihi nociva, aliam etiam graviolem majori cum fructu merito, & profectu
 suppor-

supportarem aliis in hoc N. sum molestus,
& similia, quæ omnia amor proprius ef-
fingit; tuum est, mi Frater, credere omnes
ita circa tuam infirmitatem voluntati
Dei acquiescentes, ut libenter faciant,
dummodò tu in te humilis, & resignatus
sis. Novit Deus, & prævidit ab æterno
tibi hoc eventurum, quia malum non
est in civitate quod non fecit Dominus
dempto semper malo peccati solùm; ti-
bi incumbit ut voluntatem Dei exquiras
in istis; hâc cognitâ, tua semper erit
patientia sine murmure, sine inquietudi-
ne, vel revelatione pro relevatione: quæ
si observaveris, faciet Deus cum tenta-
tione, & infirmitate proventum. Quis-
quis ergò sic premitur, legat frequenter
Exempla Sanctorum, qui per multas ten-
tationes & tribulationes introierunt in
gloriam Dei.

Item pœnas inferni recogitet quas me-
ruit, & erunt omnia tolerabiliora. Le-
gendus liber aureus, qui inscribitur ærum-
næ Christi R. P. Thomæ de JESU Ord.

S. Aug.

S. Aug. & specialius instructionem præfixam, & septem illa puncta, quorum ultimum hoc est:

Duo semper habeat in recenti memoria (qui tribulatur) unum pro solatio in laboribus ac tentationibus, quod scilicet eas Deus non mittat, nisi magno cum moderamine, non plus imponendo nobis quam sustinere possimus, cum gratia à se donata, &c. unde non oportet nos esse ignavos, sed fortiter decertare cum fiducia.

Alterum est, ut meminerimus ubique Dei præsentis, præsertim inter homines, & negotia apta ad mentem distrahendam; ubique retinendo reverentiam Domini nos aspicientis, & operantis nobiscum. Quod fiet, ut habeat semper apertam portam, ad introducendos nos in cellam vinariam, ut dispulsâ caligine, ostendat nobis faciem suam, &c. En dicta PP. de materia præsentis.

Intelligat homo medicum Deum, & tribulationem medicamentum esse ad salutem

lutem

lutem, non pœnam ad damnationem; sub medicamento posito ureris, secaris, clamas, non audit Medicus ad voluntatem, sed audit ad sanitatem. *August.*

Qui futuræ vitæ præmia diligenter recogitat, præsentis vitæ mala æquanimiter portat. *Isidor.*

Consideratio præmii minuit vim flagelli. *Greg.*

Tunc justis gaudia disponuntur æterna, cùm in præsentis probantur tribulatione.

Nullus servus Christi sine tribulatione est, si putas te non habere persecutiones, nondum cœpisti esse Christianus, multò minùs Religiosus. *August.*

Boni laborant, quia flagellantur ut filii, mali exultant, quia damnantur ut alieni. *Isidorus.*

Qui benignè hominem condidit, nequaquam injustè cruciari permittit.

Afflicti terrena perdimus, sed afflictionem humiliter sustinentes cœlestia multiplicamus. *Gregor.*

In

In hoc mundo quasi in campo certaminis positi sumus, & qui hîc dolores, aut plagas, aut tribulationes non susceperit, in futuro inglorius apparebit. *Beda.*

Ne indignemini, si mali in hoc mundo florent, & vos patimini, quia non est Christianæ Religionis in mundo exultari, sed deprimi; mali nihil habent in Cælo, vos nihil in mundo, sed spe illius boni, ad quod tenditis; quidquid in via contigerit, gaudere deberis. *Beda.*

Deus temporaliter punit, ut ardores æternitatis pœna redimat temporalis.

Maximum est remediûm interioris hominis, si area mundi variis passionum flagellis trituretur exterior. *Pet. Chrysol.*

Omnis cordis aut corporis afflictio citra meritum & fructum salutis est sine patientiæ condimento. Parva tolleramus, si recordemur, quid biberit ad patibulum, qui nos invitat ad Cælum. *Cass.*

Hostis noster, quantò magis sibi rebel-
lari conspicit, tantò ampliùs expugnare
contendit, vos autem pulsare negligit,
quos

quos quieto jure se possidere sentit, fugientem à se, diabolus prosequitur.

Plus animum purgant mala tribulationis, quæ pro amore Dei patienter tolerantur, quàm opera bona, quæ nunc in hoc mundo spontè patrantur. *Trith.*

Sicut oliva & uva, priusquam ad usum valent humanum, primò debent intorculari: ita debet homo persecutionem pati, priusquam idoneus sit ad regnum cælorum. *August.*

Nemo est nostrum, qui purgatione non indigeat, nemo qui non quotidie peccet, si ergò propriam salutem diligimus, si remitti nobis nostra debita, & purgari ab omni cordis macula flagitamus, patienter sustineamus, quidquid adversi nobis acciderit. *Isid.*

Quantò in hac peregrinatione nostra jam persecutionibus, laboribus, & tribulationibus fuerimus afflicti, tantò in futura remuneratione justorum Deo largiente maxima præmia consequimur. *Isid.*

Nunquam deesse potest tribulatio per-
secutio-

secutionis, si nunquam desit observantia pietatis, omnes enim qui piè vivere volunt in Christo persecutionem patientur : militia enim est vita hominis super terram.

Graviore tristitiâ ob res adversas si laborare te senseris, ora instanter Deum, tibi sanè adfuturum.

Mali grati non sunt in hoc mundo, neque nihil boni agit de illis Deus; omnis enim malus, aut ideo vivit ut corrigatur, aut ut per illum bonus exerceatur.

Adversitas & tribulatio modicum est pretium, quo delicta maxima dissolvuntur.

Plus placatur Deus afflictione levi præsentis vitæ, propter ipsum vel ultrò suscepta, vel patienter admissa, quàm magnæ pœnæ futuræ, utpote plus necessitatis habente, quàm voluntatis, & hinc habes magis occasionem lætitiæ, quàm turbationis.

Nequaquam est modesti animi, se prorsus credere innocentem, nec quicquam admisisse præsentis calamitate dignum. Dicendum

cendum magis, non secundum peccata nostra fecit nobis, &c.

In re propria ne simus iudices, quia huiusmodi iudicium est suspectissimum.

Aut sanctus es, & probaris, aut peccator, & injustè conquereris, minora sustinens, quàm merearis.

Consoletur te similitudo cum Christo, qui mortem sustinuit, & quidem Crucis. Reficiat te, si innocens es conscientiae bonae testimonium.

Illi irascitur Deus, quem peccatorem non flagellat, nam quem flagellando in praesenti non emendat, in futuro aeternaliter condemnat.

Quantò plus hinc tormenti, tantò plus illic erit gloriae.

Ignis aurum probat, miseria fortes viros; militares viri gloriantur vulneribus, Gubernatores in tempestate, in acie militem intelliges. *Isid.*

Tanta est gloria, quam exspecto, ut omnis me poena delectet, omnis morbus, humilia-

milia-

miliatio omnis, persecutio omnis, mortificatio omnis. *S. Franc.*

Quemcunque Deus potioribus donis exornare sublimiterque transformare decrevit, eum non molliter, & blandè lavare, sed totum in mare amaritudinis immergere consuevit. *Blosius.*

Si exceptus es à passione flagellorum, exceptus es à numero filiorum. *August.*

Reformatio per proposita.

1. **F**REQUENTER legam de his, quæ ponuntur in observatione ista,

2. Dum tribulor, dum crucior, dum tonant contumeliæ, dum fiunt injuriæ, identidem levabo me super me per pias aspirationes.

3. Frequenter recogitabo ærumnas Christi & Sanctorum.

4. De cœlesti gloria, & è contra de pœnis infernalibus semper aliquid legam, cujus memoriâ mihi dulcescant tribulationes & adversitates temporales.

5. Nunquam malum pro malo reddam. De his singulis in specie in sequentibus.

GEMI-